

DÖVAS

församlingsblad

4 / 2017

Dövprästerna i evangelisk-lutherska kyrkan i Finland

Borgå distrikt:

Maria Lindberg
Södra kajen 8
00130 Helsingfors
Mobiltelfon: 050-3427129
e-postadress: maria.lindberg@evl.fi

St: Michels distrikt:

Seppo Laukkanen
Mikkelin hiippakunnan tuomiokapituli
Kirkkokatu 10 (PL 122)
50101 Mikkeli
Mobiltelefon: 050-3559819
e-postadress: seppo.laukkanen@evl.fi

Helsingfors distrikt:

Janne Rissanen
Tredje linjen 22 B
00530 Helsingfors
Mobiltelefon: 050-3711314
e-postadress: janne.rissanen@evl.fi

Uleåborgs distrikt:

Päivi Liiti
Ojakatu 1
90100 Oulu
Mobiltelefon: 044-7555554
e-postadress: paivi.liiti@evl.fi

Åbo distrikt:

Petri Majatie
Tavastgatan 13
20500 Åbo
Mobiltelefon: 0400-824039.
e-postadress: petri.majatie@evl.fi

Hela landet / Kyrkostyrelsen:

Riitta Kuusi
Södra kajen 8 (PB 210)
00130 Helsingfors
Mobiltelefon: 050-3006353
e-postadress: riitta.kuusi@evl.fi

Lappo distrikt:

Marja Saukkonen
Kauppakatu 19 C, 3. krs.
40100 Jyväskylä
Mobiltelefon: 0400-241401
e-postadress: marja.saukkonen@evl.fi

De Dövas mission:

Inkeri Vyyryläinen
Västerlånggatan 22 A
20100 Åbo
Mobiltelefon: 045-3186377
e-post: inkeri.vyyrylainen@kuurojenlahetys.fi

Pärmbild: Hannele Rabb

Dövas församlingsblad /årgång 38
Adress: Södra kajen 8, 00130 Helsingfors
Ansvarig utgivare: Maria Lindberg
Redaktion: Olof Ahlskog, Janne Kankkonen, Maria Lindberg,
Hannele Rabb, Elin Westerlund och Rolf Westerlund
Layout och illustrationer: Hannele Rabb
Utgivare: Kyrkans central för det svenska arbetet/Enheten för kyrkans verksamhet
Dövprästens hemsida: www.evl.fi/kcsa/ads/dovarbetet.hmt
Print: Grano, Jyväskylä
ISSN 0359-0445

Hej, läsare!
Skicka in texter till
nästa nummer före

12.3

441

Tryckeri

697

Guds kärlek hör till oss alla

Och Josef, som genom sin härkomst hörde till Davids hus, begav sig från Nasaret i Galileen upp till Judeen, till Davids stad Betlehem, för att skattskriva sig tillsammans med Maria, sin trolovade, som väntade sitt barn.

Medan de befann sig där var tiden inne för henne att föda, och hon födde sin son, den förstfödde. Hon lindade honom och lade honom i en krubba, eftersom det inte fanns plats för dem inne i härbärgen.

I samma trakt låg några herdar ute och vaktade sin hjord om natten. Då stod Herrens ängel framför dem och Herrens härlighet lyste omkring dem, och de greps av stor förfäran. Men ängeln sade till dem: "Var inte rädda. Jag bär bud till er om en stor glädje, en glädje för hela folket. I dag har en frälsare fötts åt er i Davids stad, han är Messias, Herren.

*"Ära i höjden åt Gud
och på jorden fred åt dem han
har utvalt." (Luk. 2:4-11)*

Kungligheternas liv brukar vara ett diskussionsämne bland många. En del har följt med händelser i den svenska kungafamiljen ända sedan Haga-sessorna sprang omkring i sina sommarklänningar. Vi beundrar klänningarna och tiarorna vid Nobel-middagar. Det glimmar och gnistrar kring kungarna och drottningarna. Men det finns en Kung det inte gnistrar och glimmar omkring. Då Jesus föddes hade det kunnat bli fint. Jesus var inte vem som helst. Han var son till en Gud. Han var släkt med kungar och betydelsefulla människor i judarnas historia. Jesus hade varit värd att födas på en trygg och varm plats. Han kunde också ha blivit klädd i fina kläder och bäddad ner i en skön säng. Men så blev det inte. I brist på ett bekvämt rum på ett värdshus fick Jesus födas och bo i ett enkelt stall. Hans första säng var en krubba. De som först fick veta om Jesu födelse var inte heller fina och lärda, utan helt vanliga människor, som inte gått i skolan. Herdarna, de hårt arbetande männen bland fåren var de första som fick höra att Jesus var född.

Som så mycket i Guds plan skedde inte heller detta av en slump. Jesus föddes i fattigdom för att han inte skulle vara finare än någon. Gud ville genom detta visa att annat är viktigare än rikedom. Genom både födelsen och hela Jesu liv ville Gud visa att verkliga möten endast sker då man är just sådan som man är. Att man inte behöver låtsas något. Att Guds kärlek hör till oss alla, oberoende av hur rika eller fattiga vi är. Hur många år vi gått i skolan eller om vi arbetat i hela vårt liv. Att det enda som sist och slutligen betyder något är vår tro på Kristus.

Temat för året 2018 i kyrkan är Dela Fred. Vad annat vill vi ha i dessa osäkra tider än fred? Jesus föddes som en liten oskyddad baby. Han behövde all hjälp han kunde få. Men han kom också med budskapet om fred. Vi alla kan sprida fred genom våra egna val. Genom att behandla människor mildt och kärleksfullt sprider vi fred. Genom att inte vilja ha hämnd utan förlåter och ber om förlåtelse gör vi världen till en lite bättre och fredligare plats. Fridfull jul och ett välsignat nytt år!

Maria

En kulturfylld höst 2017

Hösten har erbjudit många intressanta programpunkter för pensionären Rolf, i väntan på den största av festerna, Självständighetsdagen då vi alla tillsammans får fira Finlands 100 år som självständigt land.

En härligt annorlunda dag kunde Rolf och hans syster fira den 7 oktober i Borgå. För att riktigt kunna koppla av tog vi bussen från Kampen i Helsingfors. Vi hann med kaffe och smörgås på magnifika Café Cabriolet, promenad i Gamla stan och lunch innan den högtidliga vigseln ägde rum i Borgå domkyrka. Det var nu 53 år sedan Rolf konfirmerades i samma kyrka, som elev i Borgå dövskola. Nu var det vår dövpräst Maria och hennes Anders som blev äkta makar här. Det här var nog en historisk dag också för oss döva, för jag tror det här var första gången vi hade möjlighet att vara med om att vår egen dövpräst gifter sig! Gratulerar ännu en gång!

Teater Totti gjorde på hösten en serie föreställningar om Carl-Oscar Malms liv. Vi såg föreställningen i Malms kulturhus i Helsingfors. Föreställningen var omväxlande både för döva och hörande tack vare att både döva och hörande skådespelare medverkade. Alla repliker gjordes både på teckenspråk och på talad finska. Illustrationerna som projicerades på väggen hjälpte också till att skapa en äkta bild av denna, för oss döva mycket viktiga persons liv. Huvudpersonen i filmavsnitten spelades av Johan Kankkonen som gjorde en mycket tidstypisk och bildtrogen C-O Malm. Att han gjorde det mycket bra, skickade jag honom ett tack för hem till Falun. Många i publiken kom till den här dagsföreställningen från servicehemmet i Åvik, så det var trevligt att samtidigt få träffa många bekanta därifrån.

”Teckenspråkigt läger för alla åldrar” arrangerades i år av Kyrkans central för det svenska arbetet på Nilsasgården i Sibbo. Tidigare har familjeläger arrangerats och det här var nu ett försök till förnyelse. Temat för lägret som hölls 20–22.10 var ”Jesus, känner du honom bra?” Programmet leddes av dövprästen Maria, Janne Kankkonen och Oscar Lönnholm. Programmet var omväxlande och intressant. Ett av kvällsprogrammen var att skriva namnet på en påhittad person på en lapp som sedan blandades med de andra deltagarnas förslag. Var och en fick dra en lapp ur korgen och sedan gällde det för alla att med

olika frågor gissa sig fram till vem de andra deltagande personerna var. Ibland var det här lätt och ibland ganska svårt.

Veckoslutet var avkopplande och innehållsrikt och det återstår att se hur fortsättningen ser ut. Blir det ett läger också nästa år? Och i så fall var då?

I det här skedet vill Rolf i alla fall tacka arrangörerna och alla andra medverkande för trevliga lägerdagar!

Ett unikt teaterbesök fick Rolf vara med om 25.10. Då besökte en grupp från Teaterhögskolan i Helsingfors med sin turnépjäs Folkets hus i Antskog i Raseborg. Den här gruppen hade sju skådespelare, av vilka döva Silva Belghiti var en. Skådespelarna gjorde under tiden 13.10–11.11 en turné med kvällsunderhållning som hade temat Suomi 100 000. Man bjöd på berättelser ur Finlands historia, börjande från svenska tiden fram till självständighetssträvandena, blandat med musik och sång. Efteråt bjöd de studerande ännu upp till dans på de olika platserna. Turnén genom Finland gjordes av grupp på totalt ca 20 studerande och tre tolkar. Man gjorde med flit sina 16 föreställningar bara på mindre orter med lite

*Skådespelarna spelade upp till dans efter föreställningen.
Silva Belghiti till vänster slår takten.*

Silva Belghiti (i blå-röd klänning) tillsammans med tolkar och västnyländska teckenspråkiga teaterbesökare.

kulturutbud, i samarbete med lokala ungdoms- eller arbetarföreningar. Stort tack går till tolken Susanna Bussman-Virta som med kort varsel kontaktade oss teckenspråkiga här i Västnyland så att vi kunde komma med på den här fina kvällen. När vi åkte hemåt i mörkret hade höstens första snöstorm just börjat.

Konst och kultur fortsatte att förgylla hösten! Under tiden 21.10–19.11 visades i Helsingfors konsthall (bakom riksdagshuset) en samutställning med Karin och Åke Hellmans produktion. Utställningen visade sammanlagt ca 300 verk i många olika tekniker. De båda var ett äkta par, båda konstnärer, som bosatte sig i Borgå och bildade familj där. De jobbade som fria konstnärer men också med undervisning på olika håll. Som barn fick Rolf stifta bekantskap med konstnärsfamiljen tack vare att Karin Hellmans syster Greta Wisuri under några år var Rolfs klasslärare i Borgå dövskola. Det var en stor upplevelse att nu vandra runt bland Karin Hellmans stora lapptekniska arbeten och Åke Hellmans fina porträtt av kända finländare. Ett verkligt mångsidigt konstnärskap! Och konstnären Åke Hellman är redan 102 år fyllda!

Innan december månads alla julgudstjänster och julmiddagar hann Rolf ännu med ett jubileum i Tammerfors, nämligen Finlands Svenska Teckenspråkigas 15-årsjubileum. Det firades med mottagning och jubileumsmiddag på restaurang Laterna. Festtal, sång på teckenspråk, historik om föreningen från förr till idag, festbuffé, teater, utdelning av utmärkelser och prisutdelning hölls innan Modersmålets sång samt kaffe med kaka avslutade den högtidliga festen.

Nu inväntar vi jultiden!

Glada julhälsningar till alla teckenspråkiga i Svenskfinland!

Text: Rolf Westerlund & Iwe Ekström

Foto: Rolf Westerlund

Dövprästen hälsar

Hej! Ett år är slut. Igen. Ett år kanske går snabbt, men om man tänker efter hinner vi göra mycket. Mycket mer än vi ens kan minnas. Året innehåller både glädje och sorg. Möten och ensamhet. Resor och sköna stunder där hemma.

År 2017 var ett år med mycket att fira. Både Vasa dövförening och föreningen Finlandssvenska teckenspråkiga har firat jubileum. Finland har hela året och på olika sätt firat 100 år av självständighet. Också kyrkan och dövföreningarna har uppmärksammat detta.

Under året som gått har kyrkan också firat att det den 31 oktober 2017 var exakt 500 år sedan Martin Luther sades ha spikat upp sina 95 teser. Detta ledde till en förnyelse inom kyrkan och i praktiken till att vi är lutheraner. Som det står i artikeln om Luther på s. 6 så älskade han musik och skrev många nya psalmer. Jag vill som avslutning på detta märkesår önska er en god och fridfull jul med Luthers egna ord.

”Av himlens höjd jag kommen är,
gott budskap jag till eder bär.
Stor glädje skall ni höra få.
Det bör ni noggrant akta på.
Psb. 22

Gott nytt år 2018!
Maria

4. Luther – nattvard, helgon, psalmsång

Nattvarden

Enligt Martin Luther, och den lära vi än i dag tror på, är Jesus är verkligt närvarande i nattvarden bröd och vin. Denna tanke delades inte av alla reformatorer. Luther hamnade en gång i ett gräl och sägs ha förtydligat hur han tänkte genom att på sin skrivtavla skriva orden "Hoc est corpus meum" (Detta är min kropp).

Enligt Luther är nattvarden till för dem som är svaga och känner till sina egna begränsningar. Man behöver inte vara perfekt, då har man ju aldrig en möjlighet att få den. Luther har sagt att eftersom det är Jesus som instiftat nattvarden så är den lika betydelsefull vem som än delar ut nattvarden eller vem än som ta emot den. Det sätt som nattvarden verkar på oss kan endast Gud styra.

Helgonen

Ett helgon är en avliden person som av den katolska eller någon av de ortodoxa kristna kyrkorna anses ha levt i särskilt djup gudsgemenskap. Hon eller han har blivit helgonförklarad av personer i höga positioner i dessa kyrkor. I den evangelisk-lutherska kyrkan har vi inga helgon. Luther ansåg nämligen att det första budordet "Jag är Herren, din Gud. Du skall inte

I psalmboken finns 20 psalmer skrivna av Luther.

ha andra gudar" säger att helgonen är avgudabilder. Helgonen är i stort sett knutna till världsliga och inte andliga ändamål. Många av traditionerna bakom helgonkulten är dessutom av tvivelaktigt historiskt värde.

I vår evangelisk-lutherska kyrka firas ändå Alla helgons dag. Under denna dag tänker vi att alla som tror på Kristus är helgon. Vi minns både de nära och kära som dött och dem som dött då de försvarat den kristna tron.

Psalmsången

Som känt tyckte Luther att det var viktigt att Bibeln kunde läsas av alla. På det sättet kunde alla få veta skillnaden mellan vad som är Guds vilja och vad som är människans egen vilja. Därför översatte han Bibeln till tyska. Men Luther insåg att man kan lära sig på olika sätt. Också musiken kunde vara ett bra sätt att förmedla det glada budskapet och sprida kunskap om den kristna tron. Luther ville alltså berätta evangeliet genom psalmsången. Luther skrev själv flera nya psalmer eftersom inte så många av hans vänner ville skriva några. Några av de psalmer Luther skrev är "Av himmels höjd" (nr 22 i vår psalmbok) och "Vår Gud är en väldig borg" (nr 154 i vår psalmbok). Det finns sammanlagt 20 psalmer av Martin Luther i vår psalmbok.

Luther skrev sina psalmer naturligtvis på tyska. Psalmer i dig var ingen nyhet. Psalmer har funnits i olika form under hela den tid kyrkan har funnits till. Till en början var det präster eller körer som sjöng i gudstjänsterna. Nytt var att Luther ville att hela församlingen skulle sjunga med i psalmerna. Psalmerna var långa (de som idag finns i psalmboken kan vara förkortade – och numera politiskt mer korrekta – versioner av originalen), eftersom de samtidigt var sjungna berättelser. T.ex. "Av himmels höjd" är jul-evangeliet i sjunget format.

Text: Maria Lindberg

Foto: Pixabay

De viktigaste jultraditionerna

För mig handlar julen mycket om gemenskap. Att få fira julen tillsammans med min familj känns mycket mera värdefullt och viktigare än att få en miljon julklappar. Julklapparna kan nämligen inte skapa varken gemenskap eller lycka. Dessutom har jag på något sätt svårt att tänka mig fira jul med andra personer och på ett annat sätt. Under mina 20 levnadsår har jag blivit van vid att julen ska firas på ett visst sätt och jag vill gärna fortsätta med traditionen. Däremot kan jag erkänna att mitt julfirande har förändrats lite i och med att jag för 1,5 år sedan flyttade till Helsingfors.

Kring lilla jul börjar jag plocka ur skåpet mina fina julprydnader och de får stå framme till nyår. En liten tomte, en ljusstake, en krans samt julsymbolerna tro, hopp och kärlek får stå framme i min lägenhet. Tro, hopp och kärlek härstammar ursprungligen från Jakobstad och har funnits i över 100 år. Dessutom brukar de hängas upp på Storgatan i Jakobstad varje jul och dessa symboler är då betydligt större än de små man kan ha hemma i fönstret. För mig personligen är de här julsymbolerna viktiga eftersom de har kopplingar till Jakobstad, där jag är född, och de påminner mig också om mina hemtrakter. Mina symboler fick

jag av mina föräldrar under första hösten jag bodde i Helsingfors och därför har också symbolerna betydelse för mig. Jag har dock inte varianten som man hänger upp i fönstret utan en som man kan sätta på bordet eller fönsterbrädet.

Under hela mitt liv har jag alltid tillbringat julafton med min familj och andra familjebekanta. Dagen brukar börja med ett besök till kyrkan och sedan till gravgården för att tända ljus. När vi väl är hemma brukar mamma och pappa stå i köket och tillreda tillsammans läckerheter till julbordet. Älgbkött är en självklarhet på julbordet och älskas av alla i familjen medan lutfisk är något som hatas av alla och får därför bli kvar i mataffären. Andra självklarheter på julbordet är lådrätter av olika slag, sallader och lax. Då julmaten är så läcker äter vi tills byxorna börjar kännas lite trånga. Det är ett tecken för att det är dags att låta kaffebyggaren puttra igång samt för min syster att bänka sig framför teven för att se på Kalle Anka. Till slut brukar vi alla samlas i soffan för att smälta maten lite och detta för att efterrätten (och några chokladbitar) ska rymmas i magen. Så som julen alltid varit hos oss.

Text & foto: Elin Westerlund

Jakobstadssymbolerna Tro, hopp och kärlek lyser i Elins lägenhet i Helsingfors.

Teckenspråkigt läger 20–22.10

Sommaren som gick var kanske inte den allra bästa så där vädermässigt sett.

Hösten kom med underbara färger.

Det efterlängtrade Teckenspråkiga lägret ordnades på Nilasgården i Sibbo. Det kom några deltagare dit, orsaken var att vi inte har någon diakonissa. Det var många program, maten var god. Gudstjänsten hölls av Dövräst Maria Lindberg. Janne Kankkonen och Oscar Lönnholm tecknade turvis olika verser.

Hoppas Borgå församling köper tillbaka Pellinge lägergård.

I skrivande stund hoppas jag på en vit jul.

Jag önskar alla läsare God Jul!

Text & foto: Berith Petäjäinen

Diakonissa Seija Einola hade tagit med materialet till förbönen.

Lägerdeltagarna och ledarna på kyrkans teckenspråkiga läger på Nilsasgården i Sibbo.

Kyrkoårets texter på teckenspråk

Dövas resursgrupp ansökte om och fick understöd från Hackmans stiftelse för att översätta kyrkoårets bibeltexter till finlandssvenskt teckenspråk. Janne Kankkonen berättar här om sitt arbete med översättningarna.

Jag har arbetat med översättning till finlandssvenskt teckenspråk i sex månaders tid, med början i maj och fram till hösten. Jag har översatt sammanlagt tio bibliska texter som används på kyrkans högtider under året, som på påsk, advent och jul.

I översättningsarbetet jämförde jag också hur man har översatt texterna till finskt teckenspråk och till rikssvenskt teckenspråk, och efter det översatte jag till finlandssvenskt teckenspråk.

Om jag körde fast vände jag mig till Stefan Myrskog och bad honom ge sin syn på hur texten ska förstås och tolkas. Han tyckte också att det inte var så lätt, men i sådana fall gav han mig olika förslag på tolkning och hans förslag motsvarade också mina tankar och min tolkning.

I ett tidigare projekt översatte jag gudstjänstens texter till teckenspråk och hade det som heltidsjobb. Då hade jag god tid på mig att fundera på passan-

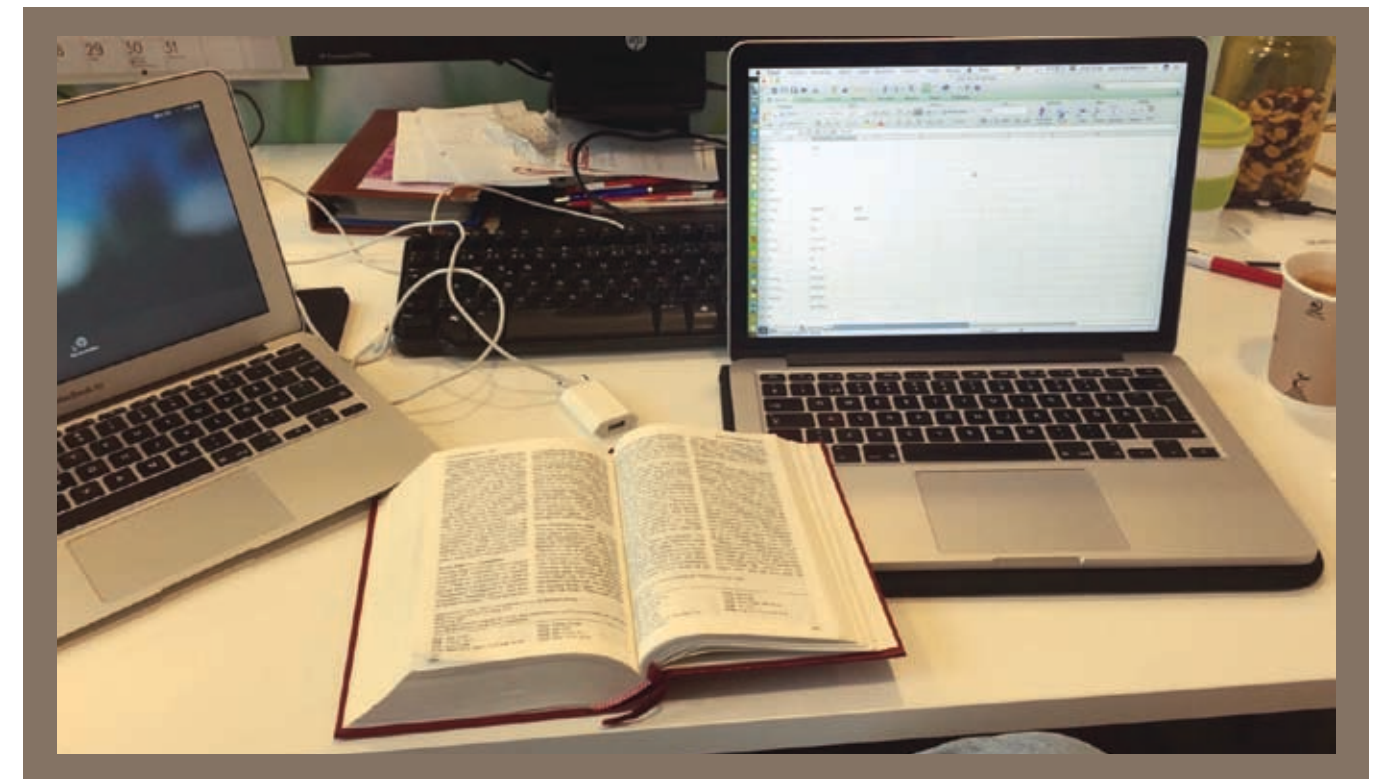
de översättningar, diskutera med andra, och vi hade möten med en arbetsgrupp med jämna mellanrum. Nu var arbetstiden 20 %, så jag jobbade med översättningarna bara en dag i veckan. Det var helt annorlunda. När jag kom till arbetsplatsen fick jag stanna upp i tankarna och sätta mig in i arbetet igen innan jag kunde fortsätta översätta. Inte var det säkert att nån hade tid för mina frågor, det var tidspress och allt skulle gå snabbt. Jag tycker ändå att det är viktigt att översättningarna görs och att det blir bra och begripligt så att alla kan förstå dem.

Översättningarna av kyrkoårets bibeltexter kommer att filmas in på julen och sen sätts filmerna ut på Youtube.

Översättning till svenska: Hannele Rabb

Foto: Janne Kankkonen

Jannes arbetsbord: bibeln är öppen och på datorn finns bibeltexten ord för ord i en spalt, och översättningen i spalten bredvid.

Gudstjänst i Borgå

Gudstjänst i finska församlingshemmet måndag den 6 november 2017. Det kom många döva, 14 personer och två gäster från Dövas förbund. Prästerna Maria Lindberg och Janne Rissanen predikade och vi fick nattvard. Sen gick vi till lokalen och dricka kaffe med dopp samt diskutera om brist på dövas egen dia-

konissa i Borgå. Diakonissan bör kunna teckenspråk. Döva behöver få hjälp på olika sätt. Vi har länge varit utan diakonissa.

God Jul och Gott Nytt År !

Text: Gunnel Storsjö

Foto: Lai Ha & Håkan Westerholm

Diskussion kring kaffebordet.

Små vaxljus nertryckta i sanden.

På första raden: Berit Petäjäinen, Gunnel Storsjö, Sari Koponen, Lai Ha, Mervi Nevalainen och Jaana Saja.

Alcudias kyrka St Jaume

I oktober 2017 for jag och min fru Sisko tillsammans med över 80 personer från Österbotten på en vecka lång "Hälsoresa till Mallorca". Under ett av programmen for vi tillsammans med teckenspråkstolkar på en bussresa från vår hotell Playa de Muro till en gammal stad som heter Alcudia. Staden har varit bebodd från bronsåldern. Gamla Alcudia omgärdas av en stadsmur från 1300-talet. Det fanns smala gator och trevliga kvarter så vi gick en promenad genom stan till stormarknaden. Vi gick förbi en gammal kyrka, "St Jaume - Englesia de sant Jaume", i den historiska medeltida gamla staden Alcudia. Jag beslöt mig att gå in i kyrkan och tog några fotografier. Inne i kyrkan fanns det fina högaltaret, alltså huvudaltaret. Det var så vackert. Kyrkan som är över 400 år gammal var byggt fin och väl bevarad. Otroligt fin!

Text & foto: Olof Ahlskog

Många små figurer bakom altaret, Maria med Jesus i mitten.

Den utsirade högaltaruppsatsen var vackert belyst.

Familjenytt

Avlidna

Aimo Kalevi Tammi

f. 7.5. 1931

d. 5.5. 2017

Tuomo Haapiainen

f. 16.1. 1946, Kokemäki

d. 21.9. 2017, Harjavalta

Kirsti Annikki Suomela, f. Tamminen

f. 5.11. 1927, Säkyä

d. 11.5. 2017, Uleåborg

Timo Markus Meronen

f. 10.12. 1960, Jyväskylän maalaiskunta

d. 24.10. 2017, Jyväskylä

Voitto Paavali Pasma

f. 22.11. 1941, Kolari

d. 14.5. 2017, Kolari

Saara Eini Jäntti

f. 17.6. 1923

d. 9.11. 2017, Åvik/Hyvinge

Hilkka Luttinen

f. 21.2. 1924, Jääski

d. 31.7. 2017, Helsingfors

Kalle Mujunen

f. 1.11. 1941, Tupovaara

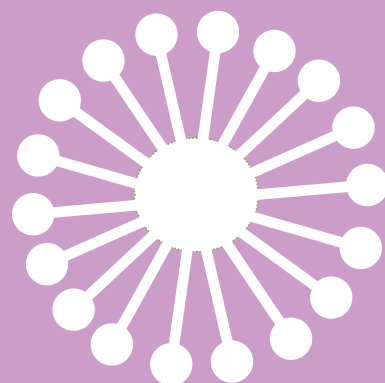
d. 24.8. 2017, Helsingfors

Bön

Herre, vår Gud,
I vintermörkret kommer du med hopp och ljus.
Herre hjälp oss ta till oss ditt ljus och din kärlek.
Hjälp oss tro på en bättre framtid.
Hjälp oss att dela fred och stilla oss
kring ditt Ord.
Tack Herre för din underbara gåva
till oss alla

Amen

Kyrklig information

Händelsekalender

10.12

kl 14 Adventsgudstjänst + julmiddag på finskt och finlandssvenskt teckenspråk, Mejlans kyrka (Rönnvägen 5, Helsingfors).

16.12

kl 13.15 Teckenspråkig julgudstjänst i Pojo kyrka.

17.12

kl 15.30 De vackraste julsångerna tolkade till teckenspråk, Drumsö kyrka.

18.12

kl 17 Julandakt + julig mat på Café Ankaret i Borgå (Runebergsgatan 24).

19.12

kl 18 Teckenspråkig julgudstjänst i församlingshemmet på Stora Långgatan 77 i Vasa. Marja Saukkonen och Maria Lindberg.

25.12

kl 15 Gudstjänst på juldagen på finskt teckenspråk. Myrbacka kyrka, Vanda. Janne Rissanen.

Dövprästen saknar många teckenspråkigas kontaktuppgifter (e-postadress, telefonnummer). Meddela dina uppgifter till:
maria.lindberg@evl.fi
eller tel. 050-3427129.

Maria Lindbergs arbetstider
som dövpräst (KCSA).

7.12-24.12

8.1-21.1

29.1-11.2

Information om gudstjänster
och annat program finns också
på text-tv s. 797/7-10
(och 558 på finska).

Vasa Dövas Förening firade 120 år

I dagarna två, 11–12.11, firade Vasa Dövas Förening rf sitt 120-årsjubileum. Lördagen inleddes med blomsterhyllning vid Albert Tallroths grav. Det var han som grundade föreningen. Därefter var det festprogram på stadshuset i Vasa med tal av Dövas förbunds verksamhetsledare Markku Jokinen och Vasa

stadsdirektör Tomas Häyry. På kvällen förflyttade man sig till Villa Sandviken och åt middag. Festligheterna avslutades på söndagen med en gudstjänst i Trefaldighetskyrkan.

Text: Hannele Rabb
Foto: Olof Ahlskog & Hannele Rabb

Albert Tallroth grundade föreningen för 120 år sedan, 1897.

Dövräst Maria Saukkonen välsignade dövföreningens flagga.

Elever från Hietalahden koulu framförde en liten pjäs.

Många föreningsaktiva fick förtjänsttecken.

Dövräst Maria Lindberg och Tuomo Klapuri.

Gruppporträtt efter gudstjänsten.

Adressförändring / Ny prenumerant

Fyll i och skicka in blanketten om du flyttar eller om du vill få Dövas församlingsblad.

Namn:

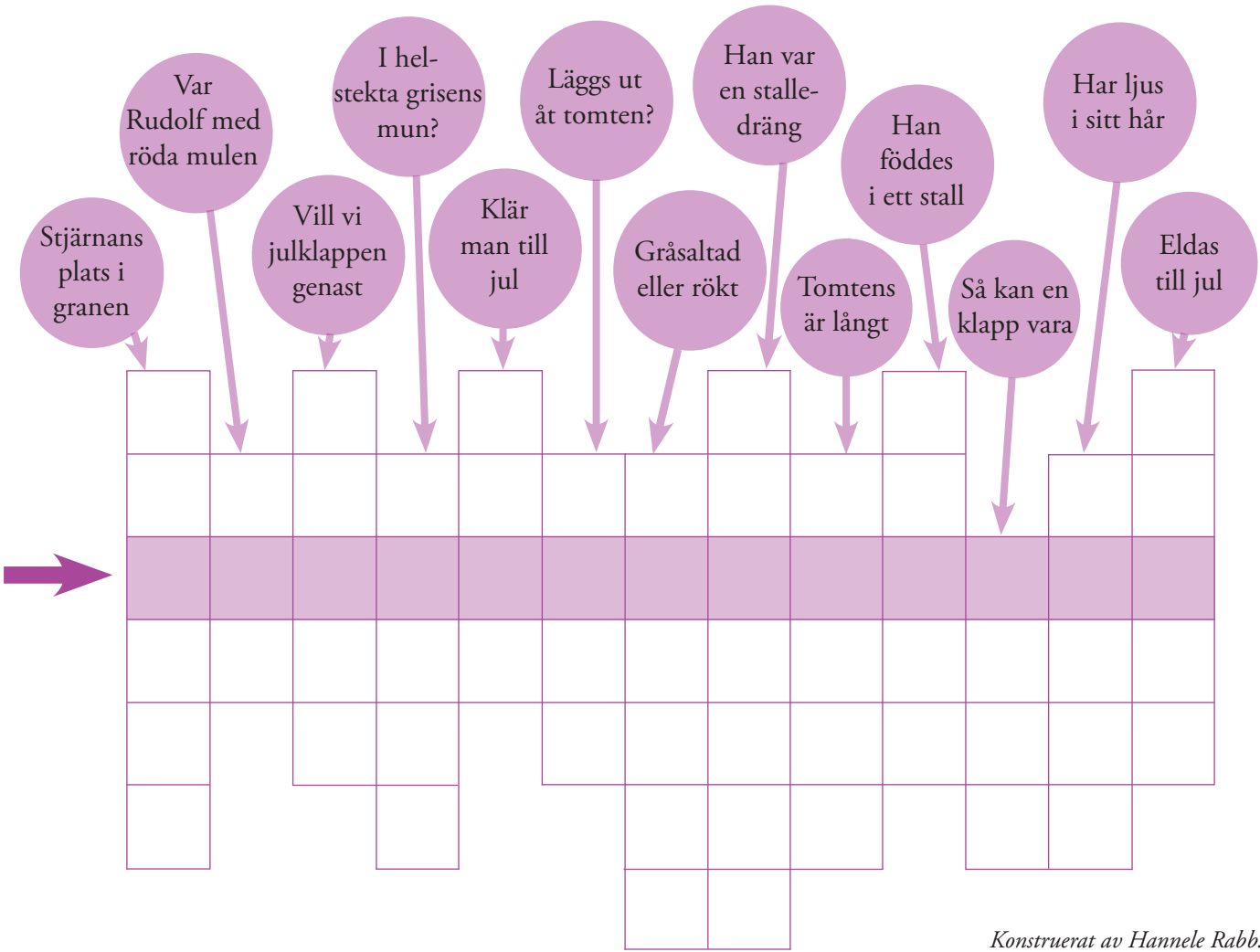
Tidigare adress:

Ny adress:

Skicka blanketten till:
KCSA / Maria Lindberg
PB 210
00130 Helsingfors

eller meddela dina uppgifter till: maria.lindberg@evl.fi

Korsord

Konstruerat av Hannele Rabb.

500 ÅR SEN LUTHERS 95 TESER

75. Det är vansinne att mena att den påvliga avlaten skulle ha sådan kraft att den kan friköpa en människa till och med om hon våldfört sig på Guds moder, om det varit möjligt.

76. Vi hävdar tvärtom att den påvliga avlaten inte kan utplåna ens den ringaste av de förlåtliga synderna vad deras skuld beträffar.

86. Eller: Varför bygger inte påven, som i dag är rikare än den rikaste Krösus, åtminstone denna enda kyrka, Peterskyrkan, för sina egna pengar i stället för att ta pengarna från fattiga troende?